

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko Prokuraturze Okręgowej w Sieradzu, Prokuraturze Rejonowej
w Wieluniu

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
zadośćuczynienie w związku z mobbingiem i odszkodowanie w związku
z dyskryminacją,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 13 grudnia 2022 r.,

w związku ze skargą kasacyjną powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu
z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. akt V Pa 7/21,

**na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. zwraca skargę kasacyjną
wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu w Kaliszu w celu
usunięcia dostrzeżonych braków:**

**1) wezwania pełnomocnika skarżącej do uiszczenia opłaty
stosunkowej od skargi kasacyjnej (zwolnienie od kosztów
sądowych przyznane powódce postanowieniem Sądu
Rejonowego w Kaliszu z 24 kwietnia 2020 r. – k. 155 – nie
obejmuje postępowania kasacyjnego; por. też pierwszą uchwałę
składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasady prawnej z 5
czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008 nr 11, poz. 122, a do
tej pory powódka nie zgłosiła wniosku o zwolnienie jej od
kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym);**

2) wezwania pełnomocnika skarżącej do wyjaśnienia, czy skarży wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu „w całości”, jak zadeklarował na początku skargi kasacyjnej (czyli w stosunku do obydwu pozwanych Prokuratur – Prokuratury Okręgowej w Sieradzu i Prokuratury Rejonowej w Wieluniu), czy też tylko „w części” obejmującej pozwaną Prokuraturę Rejonową w Wieluniu, która była pracodawcą powódki;

a ponadto w celu wyjaśnienia:

3) na jakiej podstawie prawnej pełnomocnictwa do reprezentowania Prokuratury Rejonowej w Wieluniu udzieliła pełnomocnikowi procesowemu (radcy prawnemu P. N., który złożył odpowiedź na skargę kasacyjną – k. 749-751) Prokuratura Okręgowa w Sieradzu (k. 752), w sytuacji, gdy w sprawach z zakresu prawa pracy pozwanym nie jest nigdy Skarb Państwa, tylko państwowa jednostka organizacyjna będąca pracodawcą (art. 460 § 1 k.p.c.), a ponadto do prokuratury rejonowej jako pracodawcy nie ma zastosowania art. 87 § 2 k.p.c., ponieważ prokuratura rejonowa nie jest przedsiębiorcą i nie ma osobowości prawnej (por. uchwałę Sądu Najwyższego z 28 października 1998 r., OSNAPiUS 1999 nr 5, poz. 158, postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2011 r., II UZ 29/11, LEX nr 1068052).